

Truyện cổ tích Nhật Bản ~Ngày xưa ngày xưa~

にほん むかしばなし 日本の昔話 ~むかし、むかし~

Ông trưởng giả rơm

Ngày xưa ngày xưa ở một nơi nọ có một anh chàng rất nghèo. Một hôm anh đi chùa, anh thành tâm lạy Phật Quan Âm. “Lạy Phật, xin Phật phù hộ cho con được giàu có”. Phật Quan Âm hiện ra nói với anh rằng: “Nếu con muốn giàu có thì khi ở chùa ra, nắm được vật gì đầu tiên con hãy trân quý nó”.

Nghe xong anh ra về. Vừa ra khỏi chùa, anh vấp chân, ngã lăn xuống đất. Khi đứng dậy anh thấy tay mình đang nắm một nắm rơm. Nhớ lời Phật dạy anh giữ nó cẩn thận, tuy có hơi thất vọng vì chỉ là những cọng rơm, rồi cất bước đi tiếp.

Đi một lát, có một con ruồi trâu cứ bay quanh anh. Anh bắt lấy nó và lấy cọng rơm buộc lại. Cầm con ruồi trâu trên tay, anh đi tiếp, giữa đường gặp một đứa bé đang đứng khóc. Đứa bé nhìn thấy con ruồi trâu bỗng dưng nín bật và bật cười. Vì thế, anh cho đứa bé con ruồi trâu. Mẹ nó thấy vậy tặng anh quả quýt để cảm ơn.

Anh cầm quả quýt đi một lúc, giữa đường gặp một cô bé đang mệt lả vì khát nước. Anh đưa quả quýt cho cô bé, cô bé mừng quá. Qua được cơn khát, cô tặng anh một xấp vải để tạ ơn.

Anh cầm xấp vải đi một lúc thì gặp một người đàn ông tay dắt một con ngựa ngoặt nghẹo đi đến. Ông này nhìn thấy xấp vải thích quá, gạ anh đổi con ngựa lấy xấp vải. Thấy ông ta thích quá anh đành đổi xấp vải lấy con ngựa không đứng nổi này nữa. Đêm đó anh săn sóc nó suốt đêm, sáng ra con ngựa bỗng dưng khỏe trở lại. Anh dắt ngựa cùng lên đường, giữa đường anh thấy có một căn nhà rất to, trước cửa nhà có một người đàn ông đang đứng. Ông này nhìn thấy con ngựa tấm tắc khen: “Con ngựa đẹp quá. Tôi đang định làm một chuyến du lịch nhưng không có ngựa. Hay là cậu đổi cho tôi con ngựa này lấy nhà đất của tôi nhé?”. Và như thế, chàng trai nghèo trở thành chủ nhân của ngôi nhà to lớn này. Lành thay, lành thay.

わらしべ長者

昔々ある所にとても貧しい若者がいました。ある日若者はお寺に行き、観音様に熱心にお祈りしました。「観音様、どうか私をお金持ちにしてください」。すると観音様が現れ「それではこの寺を出て1番最初に手につかむ物を大切にすることが良い」と言いました。

それを聞いた若者が、歩き出した途端のこと。寺を出た所で何かにつまずいて転んでしまいました。立ち上がった時には、手に藁(わらしべ)をつかんでいました。若者は、観音様が言われた通りつかんだ物が、ただの藁であったことに少しがっかりしましたが、言われた通りそれを大事に持って歩き始めました。

少し行くと蛇がぶんぶん飛び回っていました。若者は蛇を一匹捕まえて、藁にくくりつけました。それを持って歩いていると、道端で泣いている子供に出会いました。子供は若者が手に持っていた蛇を見ると、急に泣き止んで笑い出しました。そこで若者は子供にそれをやりました。すると子供の母親がお礼にと若者に蜜柑をくれました。

若者が蜜柑を持ってまた歩いていくと、今度は道端で苦しんでいる娘に出会いました。娘は喉が渇いて苦しんでいたのです。若者が持っていた蜜柑を差し出すと、娘は大変喜びました。そして助けてくれたお礼にと、反物をくれました。

若者が反物を持ってまた歩いていくと、元気がない馬を連れた男が歩いてきました。男は若者の反物を見ると、馬と交換しないかと言いました。しょうがないので交換してやりましたが、馬は倒れそうです。若者は馬をひとばんじゅう、いっしょうけんめいかんぴょうつぎひうまは一晚中、一生懸命看病しました。すると次の日、馬はととても元気になりました。元気になった馬を連れて若者が歩いていくと、大きな屋敷があり、その前に男が立っていました。男は馬を見ると「大変立派な馬だ。実は私はこれから旅に出るのに馬がない。この屋敷と土地をお前にやるから馬を私に取れないか」と言いました。こうして若者は、最後には大屋敷の主人となりましたとき。めでたしめでたし。